

A Fővárosi Ítéltábla dr. Beleznay Zsolt ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek, dr. Ligeti György ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen, személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2012. január 24. napján meghozott, 19.P.24.473/2010/15. számú ítélete ellen az alperes részéről 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (Ötvenezer) forint + áfa másodfokú költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 160.000 (Százhatvanezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes azzal, hogy az általa kiadott ... című napilap ...-i számában a „...” című cikkben közölte felperes nevefelperesnek a „...” című sorozat kapcsán élvezett jövedelmét, megsértette a felperes magántitok védelméhez fűződő személyiségi jogait; ...-i számában a „...” című cikkben közölte a felperes várható juttatását a ... fotózás kapcsán, megsértette a felperes magántitok védelméhez fűződő személyiségi jogait; ...-i számában a „...” , illetve „...” és „...” címek alkalmazásával készült cikkben az alkalmazott címekkel, továbbá a cikkben megismételt állításokban nyilvánosságra hozta, hogy felperes nevefelperes mellkorrekciós műtéten vett részt, megsértette a felperes magántitok védelméhez és magánélet zavartalanságához fűződő személyiségi jogait; ...-i számában a „...” című cikkben a cikk címével és a felperes intim ruhadarabjának nyilvános bemutatásával megsértette a felperes magántitok védelméhez és magánélet zavartalanságához fűződő személyiségi jogait; ...-i számában a „...” és a „...” címekkel megjelent cikkben annak valótlan állításával, illetőleg híresztelésével, hogydal folytatott magánéleti viszonya alatt megcsalták volna, illetve erről a

megcsalásról ő is tudomással bírt, továbbá a szeretővel telefonban kiabált volna, megsértette a felperes jóhírnév védelméhez, emberi méltóság védelméhez és magánélet zavartalanságához fűződő személyiségi jogait. Az elsőfokú bíróság az alperest eltiltotta a további jogsértéstől.

Kötelezte, hogy elégtétel adásaként az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül tegye közzé az általa kiadott ... című napilap 10. oldalán az ítélet rendelkező részét kommentár nélkül és a megállapított jogsértésekért fejezze ki sajnálkozását.

Kötelezte továbbá az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.000.000 forintot és ennek 2010. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző napon érvényes jegybanki alapkamatát.

Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

A költségek viseléséről úgy határozott, hogy azt a felek maguk kötelesek viselni.

A le nem rótt 360.000 forint kereseti illeték viseléséről úgy határozott, hogy abból a felperes és az alperes egyaránt 180.000-180.000 forintot kötelesek a Magyar Államnak külön felhívásra megfizetni.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette az Alkotmány 2. § (1) bekezdését, 7. § (1) bekezdését, 8. § (1) bekezdését, 54. § (1) bekezdését, 59. § (1) bekezdését, 61. § (1), (2) bekezdéseit, a sajtóról szóló 1986. évi II. törvény 2. § (1), (3) bekezdéseit, 3. § (1) bekezdését, 11. § (1) bekezdésének c) pontját, az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett Európai Emberi Jogi Egyezmény 8. Cikk 1. pontját, 2. pontját, 10. Cikk 1., 2. pontjait, az 1976. évi 8. törvényerejű rendelettel kihirdetett Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 19. § (1), (2), (3) bekezdéseit, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 75. § (1), (3) bekezdéseit, 76. §-át, 78. § (1), (2) bekezdéseit, 81. § (1) bekezdését, 85. § (1) bekezdését, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 3. § (5) bekezdését, 4. § (1) bekezdését, 163. § (1), (2), (3) bekezdéseit, 164. § (1) bekezdését, 206. § (1), (3) bekezdéseit, a Legfelsőbb Bíróság PK 12., 13. és 14. számú állásfoglalásait, az Alkotmánybíróság 30/1992. (V. 26.) AB és a 36/1994. (VI. 24.) AB határozatait.

Az elsőfokú bíróság alaposnak ítélte a felperes sorozatbeli gázsijának csökkentésével kapcsolatosan kifogásolt alperesi közlés miatti igényt. Kiemelte, hogy a magántitok olyan tény, körülmény, adat, amelynek titokban tartásához az adott személynek méltányolható érdeke fűződik. Ilyen adatnak minősül a jövedelem nagysága is, annál is inkább, mert Magyarországon az átlagostól eltérő nagyságú jövedelmek kapcsán az adott személy negatív megítélése feltételezhető.

Az elsőfokú bíróság nem ítélte alaposnak a felperes igényét az alperesi napilap által az újonnan vásárolt budai luxuslakásáról készített fényképek közzétételével

összefüggésben. Bizonyítási eljárás során megállapítást nyert, hogy nem a felperes lakását ábrázolják a fényképek, és az „Óbuda” megjelölés sem alkalmas arra, hogy beazonosíthatóvá tegye a felperes lakóhelyét. Az az adat, mely szerint egy luxus lakóparkban egy 50 m²-es lakás akár 30 millió forintba is kerülhet, nem jelenti annak valótlan állítását, hogy a felperes ténylegesen ilyen összeget költött volna a lakásvásárlásra.

A felperes ... fotózásának díjazásával kapcsolatos közléseket az elsőfokú bíróság részben találta alaposnak. A kérdéses cikk szintén érintette a felperes ingatlanvásárlását, amelyre vonatkozó közléseket az elsőfokú bíróság ezen cikkel összefüggésben sem találta jogsértőnek, ezért az e miatti kereseti kérelmet elutasította.

A fotózás díjazásával kapcsolatosan magántitok védelméhez fűződő jog megsértését azonban az elsőfokú bíróság megállapította. Megállapította, hogy az alperes eredménnyel nem tudta igazolni azt, hogy a felperes bárhol nyilatkozott volna a díjazás nagyságáról, és az sem volt bizonyított, hogy a lap főszerkesztője tett volna ilyen nyilatkozatot. Álláspontja szerint a jövedelem nagysága alappal tartozik a magántitok körébe, még abban az esetben is, hogy ha az olvasók egyéb forrásból egy ilyen fotózás vélhető gázsijáról tudomással bírhatnak.

Az elsőfokú bíróság megállapította a jogsértést a felperes mellkorrekciós műtétjével foglalkozó cikkek címeiben foglaltak miatt. Az ilyen jellegű műtét ténye nem közérdekű adat, az gyakorlatilag egészségügyi minősített adatnak is tekinthető, melyről senki sem köteles a nyilvánosság előtt számot adni, még abban az esetben sem, ha róla tudottan ruhátlan fotók kerülnek közlésre. Az elsőfokú bíróság ezért a magántitok védelméhez fűződő személyiségi jog megsértését e körben megállapította.

Úgyisntén jogsértőnek ítélte az elsőfokú bíróság a cikk közléseit, amelyek a műtét tényével voltak kapcsolatosak. Ezen közlések miatt a magán- és családi élet zavartalanságához fűződő személyiségi jog megsértését állapította meg. Szintén az ebben a cikkben foglalt azon közlés miatt, amely a ... gázsii összegével volt kapcsolatos, az elsőfokú bíróság a magántitok védelméhez fűződő jog megsértését megállapította.

Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a felperes bugyijának arra való bizonyítékként bemutatása arra, hogy nem szakított ...dal, mind a magánélet védelméhez, mind az emberi méltóságoz fűződő felperesi személyiségi jogokat egyaránt sértette. Nincs olyan méltányolható indok, ami a sajtószervet feljogosítja annak közlésére, hogy a felperes mikor tölti együtt az éjszakáit akkori kedvesével, és nincs felhatalmazása ezzel összefüggésben egy intim ruhadarab mutogatására sem. A sajtószerv felelőssége az elhunyt hozzátartozója feltevéseinek mérlegelése, olyan szempontból, hogy ezeknek a konkrét esemény megítélésére nézve milyen jelentőséget lehet tulajdonítani. Tekintettel arra, hogy a rendőrhatalóság a halálesettel kapcsolatos nyomozást lezárta, melynek során az idegenkezűsége utaló adat nem

merült fel, a felperes ruhadarabjának mutogatása semmilyen módon nem vonhatta az ügyet más megítélés alá.

Megállapította az elsőfokú bíróság a felperes jóhírnév védelméhez és emberi méltóság védelméhez és a magánélet zavartalanságához fűződő személyiségi jogainak sérelmét azzal összefüggésben, hogy a felperest a korábbi párja, a felperes tudtával megcsalta volna.

Nem ítélte azonban alaposnak a felperes azon igényét, mely azzal volt kapcsolatos, hogy ... elhagyni készült a felperest, mert csak látszólagosan imponált neki az, hogy a felperessel járhat együtt és ez sérti az elhunyt emlékéhez fűződő kegyeleti jogot is. Mivel a felperes arra hivatkozott, hogy a keresetindításra számára az ad alapot, hogy az elhunytak korábban a jegyese volt, az elsőfokú bíróság vizsgálta ezt a körülményt, és a sérelmezett közlést nem ítélte jogsértőnek. Ezt azzal indokolta, hogy a közlés egy feltételezést, értékelést tartalmazott egy magánéleti kapcsolattal összefüggésben, mely egy bulvárlap esetében nem lép túl azon a határon, ami egy ilyen lapban értékelésként, véleményként eltűrhető. Az értékelés körébe vonta azt is, hogy a felperes nyilvánvalóan tisztában volt, a ...hoz fűződő kapcsolatának a közvélemény általi megítéléseiről.

Az elsőfokú bíróság a jogsértéseket megállapította, és a jogkövetkezmények körében az alperest eltiltotta a további jogsértéstől, valamint elégtétel adására is kötelezte. Megjegyezte, hogy az elégtétel adásának hasonló nyilvánosságot kell biztosítani, mint amilyen nyilvánosság mellett maga a jogsértés történt. Ezért határozott úgy, hogy az alperes az általa kiadott lapban köteles kommentár nélkül közzétenni az ítélet rendelkező részét és kifejeznie a jogsértések miatti sajnálkozását. Mivel a cikkek és a közlések a címlapon és a lap belső oldalain kerültek közlésre, mérlegeléssel döntött úgy az elsőfokú bíróság, hogy a közlés helyeként a lap 10. oldalát határozza meg.

A nem vagyoni kártérítés megítélésével összefüggésben az elsőfokú bíróság a jogsértések tárgyi súlyát jelentősnek találta. Figyelembe vette azt, hogy többszörös jogsértésről volt szó, és a megállapított jogsértések nem jelentéktelen körülményekre és tényekre vonatkoztak.

A felperes személyes előadása, **Tanú1 neve** tanúvallomása alapján, valamint a bírói gyakorlatban kialakult összegszerűsége is figyelemmel, 2.000.000 forintban határozta meg a nem vagyoni kártérítés mértékét. Kitért arra, hogy hasonló jellegű ügyekben, azonos nagyságrendű nem vagyoni kártérítés került megállapításra a sérelmet szenvedett felek részére. Figyelembe vette azt is, hogy a jogalap tekintetében a felperes nem teljes egészében lett pernyertes. Megjegyezte, hogy a hatályos jogszabályok alapján a nem vagyoni kártérítésnek csak reparáló funkciója van, a prevenció a kártérítési célok között a hatályos jogszabályok miatt nem szerepel.

A perköltség összegét a Pp. 81. § (1) és (2) bekezdései alapján állapította meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének teljes elutasítását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem megfelelően mérlegelte az eljárás során tett nyilatkozatokat és a rendelkezésre álló bizonyítékokat.

A felperes sorozatszereplésért kapott gázsijával kapcsolatosan arra hivatkozott, hogy ennek nagyságrendje gyakorlatilag köztudomású és ennek mértéke nem olyan kirívóan nagy, hogy az különösebb érzelmeket váltson ki az olvasókból.

A ... fotózás körüli időben, a felperes hozzájárulásával élénk cikkezés folyt a megjelenő felvételekről az alperesi lapban, és tudható volt, hogy ezért a fotózásért a felperes rekordösszeget kapott. Korábban más hölgyekről készült fényképsorozatért fizetett összegek is ismeretessé váltak, ezért a felperes gázsija már nem lehetett annyira meglepő, hogy ez még kárt is okozzon számára. Álláspontja szerint ez a cikk is része volt a promóciónak, az ezzel összefüggésben nyilatkozó **Tanú2 neve** nem jól emlékezett az eseményekre.

Elfogadta, hogy egyes testrészek plasztikázása az esetek többségében magántitok de, ha valaki aktfotózást vállal, speciális közszereplővé válik a testi adottságait illetően is. Ilyen körülmények között az olvasóknak joguknak van tudni, hogy természetesek-e a meztelen nő idomai vagy sem. A felperes ezért nem hivatkozhat a beavatkozással kapcsolatosan magántitokra. Az ilyen műtétért fizetendő összeg közismert, a cikkben nem egy konkrét összeg volt megjelölve, hanem a szokásos mérték alsó határa.

Arra hivatkozott, hogy a felperes intim ruhadarabjának képét azért közölte, mert az elhunyt ... édesanyjának érvelése meggyőző volt. El tudta hitetni azt, hogy nem szól bizonyosság az öngyilkosság ténye mellett, és folytatni kellene a fia halála körüli körülményekkel kapcsolatos nyomozást. A rendőrség irányába más eszköze nem lévén, megfelelőnek tűnt egy meghökkentő eszközzel élni, ami bizonyos érdekek felülírását is jelenti. Jelen esetben a gyászoló szülő segítsége fontosabbnak tűnt, mint a tapintatosság. A magántitok megsértése azért sem valósulhatott meg, mert közismert volt az élettársi kapcsolat a felperes és az elhunyt között.

Álláspontja szerint az állítólagos szeretőről szóló cikk többszörös tévedésen alapult.

A ... nevű hölgy meglehetősen hitelességgel adta elő történetét, amit ... is megerősített. Abban az esetben, ha a felperes az ügyben megszólalt volna, sok félreértés elkerülhető lett volna.

Mindezekről függetlenül a megítélt kártérítés összegét rendkívül eltúlzottnak tartotta.

Álláspontja szerint az elmúlt időszakban a felperes megítélése nem hogy nem változott, de javult is.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból helyes jogi következtetést vont le, és a joghátránnyal arányban álló nem vagyoni kártérítést állapított meg.

Álláspontja szerint a jövedelme mindenképpen magántitoknak minősül függetlenül attól, hogy egyébként közszereplő. A magyar viszonyok között a közreadott gázszi

összege kiemelkedően magas, ezért a közlés alkalmas arra, hogy az átlagos jövedelmű olvasóban ellenérzést váltson ki vele szemben.

Határozottan állította, hogy a ... fotózásért kapott gázsi nagyságáról soha senkinek nem nyilatkozott és erre mást sem hatalmazott fel.

A rajta elvégzett műtéti beavatkozás nyilvánvalóan magántitok, ennek nyilvánosságra hozatalához kizárólag a titok gazdájának van joga. Nincs olyan jogszabály, amely alapján egy újság olvasóinak joguk lenne tudomást szerezni arról, hogy egy aktfotón látható hölgy idomai természetesen-e. A műtét áráról szóló beszámolót az alperes olyan szövegösszefüggésbe helyezte, amelyben az olvasó nem a szokásos mértékről, hanem félreérthetetlen módon az általa kifizetett összegről kap tájékoztatást.

Az intim ruhaneműjének bemutatása mindenképpen sérelmes a számára, az alperes ezzel kapcsolatos okfejtését alaptalannak minősítette. Az általa hivatkozott érdek nem írhatja felül a személyiségi jogainak védelmét. ...dal fennállott élettársi kapcsolata közismert volt, azonban bugyijának megtalálását korábbi élettársa holmijai között, az alperes tette közismerté.

Az állítólagos szeretőről közölt értesülések kimentésére nem szolgálhat az alperes többszörös tévedése, ez kizárólag az alperesi érdekkörben merült fel, ezért erre nem hivatkozhat. A felelősség kizárására teljességgel alkalmatlan az az alperesi hivatkozás, hogy a felperes nem volt hajlandó megszólalni az ügyben.

A részére megítélt nem vagyoni kártérítés egyáltalában nem tekinthető eltúlzottnak, figyelemmel az elsőfokú bíróság által is értékelt körülményekre.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla csak a fellebbezés korlátai között bírálhatta felül az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése szerint.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontját teljes egészében osztotta, ezért határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálásánál alkalmazandó jogszabályokat, irányelveket részletesen ismertette, ezért a másodfokú bíróság csak visszautal azokra, az alábbiak kiemelése mellett.

A Ptk. 75. § (1) bekezdése szerint, a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak.

A Ptk. 76. §-a szerint, a személyhez fűződő jogok sérelmét jelenti különösen - egyebek mellett - az emberi méltóság megsértése.

A Ptk. 78. § (1) bekezdése alapján, a személyhez fűződő jogok védelmi kiterjed a jóhírnév védelmére is.

A (2) bekezdés úgy rendelkezik, hogy a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel.

A másodfokú bíróság a felperes sorozatbeli szereplése, valamint a fotózás miatt részére nyújtott pénzbeli javadalmazással kapcsolatosan elsősorban arra mutat rá, hogy nem volt bizonyított az, hogy ezek összege, akár nagyságrendje kifejezetten a felperes személyével kapcsolatban korábban már napvilágot látott volna. Ilyen körülmények között az alperes nem hivatkozhatott alappal arra, hogy már egy ismert tényt közölt más megvilágításban, magántitoksértés nélkül.

Természetes személyek részére javadalmazásként nyújtott pénzbeli szolgáltatás ténye és összege a magántitok körébe sorolható, tekintettel arra, hogy kizárólag a felek szerződéses megállapodása alapján történik annak meghatározása és teljesítése. Ez a szerződéses viszony pedig a felperes esetében nem volt nyilvános, és közérdekű sem.

Másokról korábban készült ... fotók közzétételekor megismerhető javadalmazási adatok nem hatalmazzák fel az alperest arra, hogy felperesnek adott ellenértéket felhatalmazása nélkül közölje, függetlenül attól, hogy esetlegesen a nagyságrend bizonyos mértékig kikövetkeztethető a korábban már nyilvánosságra került adatokból. Ebből a szempontból annak sem volt értékelhető jelentősége, hogy a felperes közszereplő, ezen kívül a kifizetett összegeket nem közpénzekből fedezték, így közérdekű adatnak sem minősül.

A felperes mellkorrekciós műtétének nyilvánosság elé tárására az alperes nem rendelkezett jogosultsággal. A nyilvánosságra hozatalról kizárólag a felperes volt jogosult dönteni, mert a saját testi adottságainak műtéti korrekciójáról való döntés nyilvánvalóan egy lelki folyamat eredménye, mely a saját testéhez való bensőséges viszonyulásból fakad. Ezzel összefüggésben nem lehet figyelembe venni azt sem, hogy az elkészült fotókról esetleg milyen következtetéseket von le a szemlélő, mert köztudomású tény, hogy a jelenlegi technikai fejlettség mellett a vizuális korrekció fotografikus módon is elérhető.

A felperes kétség kívül közszereplő, de életének ilyen intim részletébe való betekintés, mint amit egy műtét és annak eredménye jelent, kizárólag saját felhatalmazása mellett lehetséges.

A felperesnek a széles nyilvánosságot érintő személyes döntése, kizárólag a testének intim részeit is megjelenítő fényképfelvételek nyilvánosságra hozásáig terjedt. Az érdeklődő olvasók a képek megtekintésével kizárólag a személyiség ezen részét ismerhették meg, ezt meghaladó egyéb, nem nyilvános részletek felperes engedélye nélküli feltárására az alperesnek jogosultsága nem volt. Egy köztudottan az ízlésesség határán belül maradó, meztelen fotókat is közreadó lapban való megjelenés még sem adhat felhatalmazást a felperes életvitelének nyilvánosság számára feltárni nem kívánt területeire való behatolásra.

Tekintettel arra, hogy a műtét ténye is a magántitok védelméhez és a magánélet zavartalanságához fűződő jogok megsértését jelentette, nyilvánvalóan a műtét ellenértékeként fizetett összeg és annak nagyságrendje is ebbe a körbe tartozik.

Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy semmilyen olyan új körülmény nem merült fel ...nak, a felperes korábbi élettársának halálával kapcsolatosan, ami az alperes részéről olyan durva beavatkozást indokolt volna a felperes magánéletébe, hogy egy intim ruhadarabját szerelmi együttlét bizonyítékeként mutassa be. Ebből a szempontból az alperesnek fokozott körütekintést kellett volna tanúsítania, függetlenül attól, hogy az elhunyt édesanyja méltányolható érzelmeit miként juttatta kifejezésre. A gyászoló szülő alperes általi támogatása sem adhatott kellő alapot a felperes személyiségi jogainak megsértésére.

A felperes és ... élettársi kapcsolatának köztudomású volta nem olyan ténytény, amely az alperes által megjelentetett körülményre tekintettel bármilyen formában szükségessé tette a kérdéses ruhadarab bemutatását és ennek bizonyítékként való feltüntetését.

A ... nevű állítólagos szerető megtévesztő és valótlan tartalmú előadásának következményeit az alperes nem háríthatja át. Az illető hölgy előadásának látszólagos hitelessége a közlések valótlan tartalmán nem változtat. A megjelentetés tényéből egyértelműen arra lehet következtetni, hogy az alperes elfogadhatónak találta a nyilatkozó által előadottakat, ezért a felperes ezen témával kapcsolatos hallgatása különös befolyásoló erővel nem bírhatott.

Mindezen tények és körülmények értékelését követően a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak a magántitok, a magánélet zavartalansága, a jóhírnév és az emberi méltóság megsértését megállapító rendelkezéseivel teljes egészében egyetértett és osztotta az egyéb jogkövetkezményekkel kapcsolatosan kifejtetteket is.

Az elsőfokú bíróság a nem vagyoni kártérítés megállapítása körében is helyesen mérlegelt. Elsősorban arra mutat rá a másodfokú bíróság, hogy az alperes számos alkalommal, különböző személyiségrégeket érintve sértette meg a felperes magánéletét és indokolatlan, sértő módon és részletességgel avatkozott be a felperes intim szférájába, ami az átlagosnál mindenképpen magasabb nem vagyoni kártérítés megítélését indokolta. A felperes tanúbizonyítást is felajánlott, mely alátámasztotta az általa előadottakat, vagyis azt, hogy jelentős lelki hátrányokat kellett az alperesi jogsértéssel okozati összefüggésben elszenvednie.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért az alperes köteles viselni a felperes másodfokú perköltségét a Pp. 239. §-ának utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján. A másodfokú perköltség a felperesi jogi képviselő 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított munkadíja.

Köteles továbbá viselni az alperes a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint.

Budapest, 2012. szeptember 13.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

izmanné dr. Oszkó Marianne
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás s.k.. Győriné dr. Maurer Amália s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő